

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo complures haeretici, post nepharios apud ipsos libros inuentos,
ad ecclesiam catholicam redierint. Cap. LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII DE VITA

penitus euertantur: & hæc cautio eo vim suam porrigat, vt non modo non in publicis, sed ne in priuatis quidem ædificiis, aut in locis vllis separatis, huius vestræ superstiosæ amentię factiones coeant. At vero, quod multo præstabilius est, si qui vestrum verę & syncerę religionis curam habeant, ad catholicam ecclesiam reuertantur, & eius sanctitatis sint participes, per quam poterūt ad veritatē peruenire fraudulenta vestræ peruersæ mentis astutia, hoc est, scelerata & perditā hæreticorum & schismaticorum seditio, omnino ab hac prospera temporū nostrorum conditione seiungatur. Nostræ enim prosperæ, ac beatæ vitæ rationi qua Dei beneficio fruimur, est admodum consentaneum, vt qui ætatem bona spe sustentatam degant, ab omni vago & cæco errore ad rectam viam à tenebris ad lucem, ab inscitia ad veritatē, à morte denique ad salutem traducantur. Ac quo prouisio, hæc in curandis erroribus robur & firmitatem sibi necessariam assequatur mandauimus, vt supra dictū est, vt omnia superstitionis vestrę loca, in quibus conuenire soleatis, omnia dico hæreticorum templa (si modo templa appellare conuenit) sine recusatione aut controuersia diruantur, & diruta, absque mora catholicæ tradantur ecclesiæ: reliqua loca publico reip. vsui addicantur, ne vlla in posterum vobis conuentus celebrandi relinquatur facultas. Sit igitur hoc ratum statutumque, vt post hunc diem in nullo loco vel publico, vel priuato, nefarij vestri conuentus in vnum coire audeant.

Quomodo complures hæretici, post nepharios apud ipsos libros inuentos, ad ecclesiam catholicam redierint.

CAP. LXIIII.

AD hunc modum occultæ quasi latebræ & recessus eorum, qui alienam ab ecclesia catholica doctrinam & opinionem tenebant, imperatorio edicto euoluti patuerunt: bestię etiam immanes, quæ huius erant impietatis authores exactæ. Ex illis verò, qui essent istorum impulsu in fraudem & errorem inducti, alii imperatoris minis perterriti, fallaci & fucata specie in ecclesiã obrepere

obrepere cœperunt, temporum conditioni callidè & dissimulanter cedentes: ac quoniam lex hominum libros persecruti iusserat, tandem manifestò deprehensi fuerunt hi, qui vetitas & interdictas illas artes ad hominum perniciem comparatas consecrati fuissent: qua de re omnibus, vt dicitur, opibus viribusq; elaborabant, vt simulatione sibi salutem adipiscerentur. Alij fortè ad spem, quæ in Deo opt. max. poni debet, vere & ex animo se transferre. Quos, cum ecclesiarum præfides accurate internoscere studerent, alteros ouium pellibus obteçtos, adumbrata specie se insinuare conantes, procul amandarunt: alteros vero, qui idem integra & incorrupta mente instituerent, vbi temporis longinquitate explorando, de illis factis exquisitè periculum fecissent, in multitudinem ascitiorum ascripserunt. Hoc modo cum illis, qui alienam ab ecclesia opinionem & doctrinam sequebatur, actum est. Alios autem, qui dum in eorum dogmatum disciplina versabantur nihil concepissent impietatis, sed schismaticorum culpa se temerè à communi ecclesie congregatione & frequentia seiunxissent, abiecta omni cunctatione in ecclesiam receperunt. Hi igitur gregatim, tanquam ex Colonia reuertentes, suam recuperarunt patriam, & ecclesiam matrem agnouerunt. A qua diu aberrantes, cum gaudio & lætitia ad eam redierunt, membraq; communis corporis fuere in vnum coagmentata & concordie quasi compagibus firme copulata: Solaq; catholica Dei ecclesia in se coalescens, tum resplenduit, cum nusquam gentium vel hæreticæ vel schismaticæ factionis vestigium reliquum quidem esset. Cuius præclari facinoris causam, imperator Deo (cui solus ex omnibus imperatoribus qui aliquando extitissent curæ erat) acceptam planè retulit.

Tertij libri finis.